

NA SAMOTĚŠ U LESA?

ÁĚtvrtek, 20 ÁĚerven 2019

DobrĚ½ den, chtĚ½ la bych se poradit s jednĚ-m problĚmem. JĚ½ i manĚ½el jsme pravĚ- PraĚ½Ě½ci, zvyklĚ- na mĚ½sto a mĚ½ Ě½ivot. Do nedĚ½vna jsme bydleli i pracovali v Praze. JĚ½ Ě½etnĚ- v jednĚm stĚ™ednĚ- firmĚ½, on jako vedoucĚ- ve velkĚm PrĚ½ice obou dvou byla dost monotonnĚ- a dost nĚ½iroĚ½nĚ½. Na nĚ½jakĚm konĚ½Ě½ky nĚ½im uĚ½ nezbĚ½valo.

KdyĚ½ jsme se

veĚ½er seĚ½ili, byli jsme vyĚ½erpanĚ- jak fyzicky, tak mentĚ½lnĚ½. A tak, po relativnĚ½ dlouhĚm rozhodovĚ½nĚ½-, jsme nakonec vĚ½echno zabalili, v prĚ½ici dali vĚ½povĚ½Ě½, a za naĚ½jetĚ™enĚm penĚ½-ze a pomocĚ- obou rodiĚ½ kupili malou farmu v horĚ½ich. NadĚ½jenĚ½-obrovskĚm, vĚ½sledky docela dobrĚm, aleĚ½! Ale mĚ½jme zase pĚ™ed sebou Ě½zaleĚ½. Oba pracujeme od nevidĚ½m do nevidĚ½m, podmĚ½nky zatĚ½m mĚ½jme vĚ½c neĚ½ primitivnĚ½-, a jĚ½ si uĚ½ nejsem jistĚ½, zda jsme udĚ½lali dobĚ™e. V panelĚ½iku teĚ½e teplĚ½ voda, po otoĚ½enĚ½- kohoutkem funguje Ě½istĚm topenĚ½-, elektĚ™ina funguje bez vĚ½padkĚ½, internetovĚm pĚ™ipojenĚ½- skvĚ½lĚm, mĚ½ alespoĚ½ na posezenĚ½- u

televize. Tady zase nĚ½idhernĚ½ pĚ™Ě½-roda, Ě½istĚ½ vzduch, Ě½Ě½dnĚm pĚ½chaĚ½ky. DĚ½ se Ě™Ě½-ct rĚ½ij na zemi. JenĚ½e, jĚ½ si uĚ½ nejsem tak jistĚ½, zda je to to pravĚm, zda jsme se neunĚ½hlili. NevĚ½m jak na tom je manĚ½el opravdu, protoĚ½e souĚ½asnĚ½ situace je ta, Ě½e se vzĚ½jemnĚ½ uĚ½Ě½ujeme, jak je vĚ½echno v bĚ½jeĚ½nĚm poĚ™Ě½dku, jak je vĚ½echno fajn, a co nenĚ½-, to se nĚ½im docela jistĚ½ podaĚ™Ě½- do toho fajn stavu dostat. JenĚ½e to nejde tak, jak jsme si to pĚ™edstavovali, dĚ½ se Ě™Ě½-ct, Ě½e je to vlastnĚ½ o dost horĚ½Ě½-. Jestli to je tĚ½m, Ě½e jsme si to vlastnĚ½ nikdy nemĚ½li moĚ½nost zkusit naneĚ½isto? Ale to vlastnĚ½ jako u plno jinĚ½ch vĚ½cĚ½- nejde, tak jsme do toho skoĚ½ili po hlavĚ½, a teĚ½ nĚ½js oba z toho bolĚ½- nejen celĚm tĚ½lo, ale i ta hlava. No, a abych to pĚ™Ě½iznala, finanĚ½nĚ½ zatĚ½m, nemĚ½t v zĚ½loze rodiĚ½e, by to bylo spĚ½Ě½ horĚ½Ě½- neĚ½ lepĚ½Ě½-Ě½!

BojĚ½m

se, Ě½e jsme udĚ½lali chybu, nebo myslĚ½-te, Ě½e ne? PĚ™emĚ½Ě½lela jsem, jestli si s manĚ½elem mĚ½j promluvit o tom, jak mi je? JĚ½ ho ale nechci nijak zklamat, bojĚ½m se, aby nebyl neĚ½Ě½astnĚ½, protoĚ½e t on byl ten hlavnĚ½- tahoun.

MĚ½jme za sebou teprve deset mĚ½sĚ½-cĚ½, asi bych

tomu mĚ½la dĚ½t vĚ½c Ě½asu, neĚ½ si zaĚ½nu nĚ½jak vĚ½Ě½nĚ½ stĚ½Ě½ovat. Nebo to mĚ½j na nĚ½j rovnou vybalit a Ě™Ě½-ct mu,

co si o

tomhle Ě½znovĚm zpĚ½sobu Ě½ivotaĚ½ opravdu myslĚ½m?

Lucka